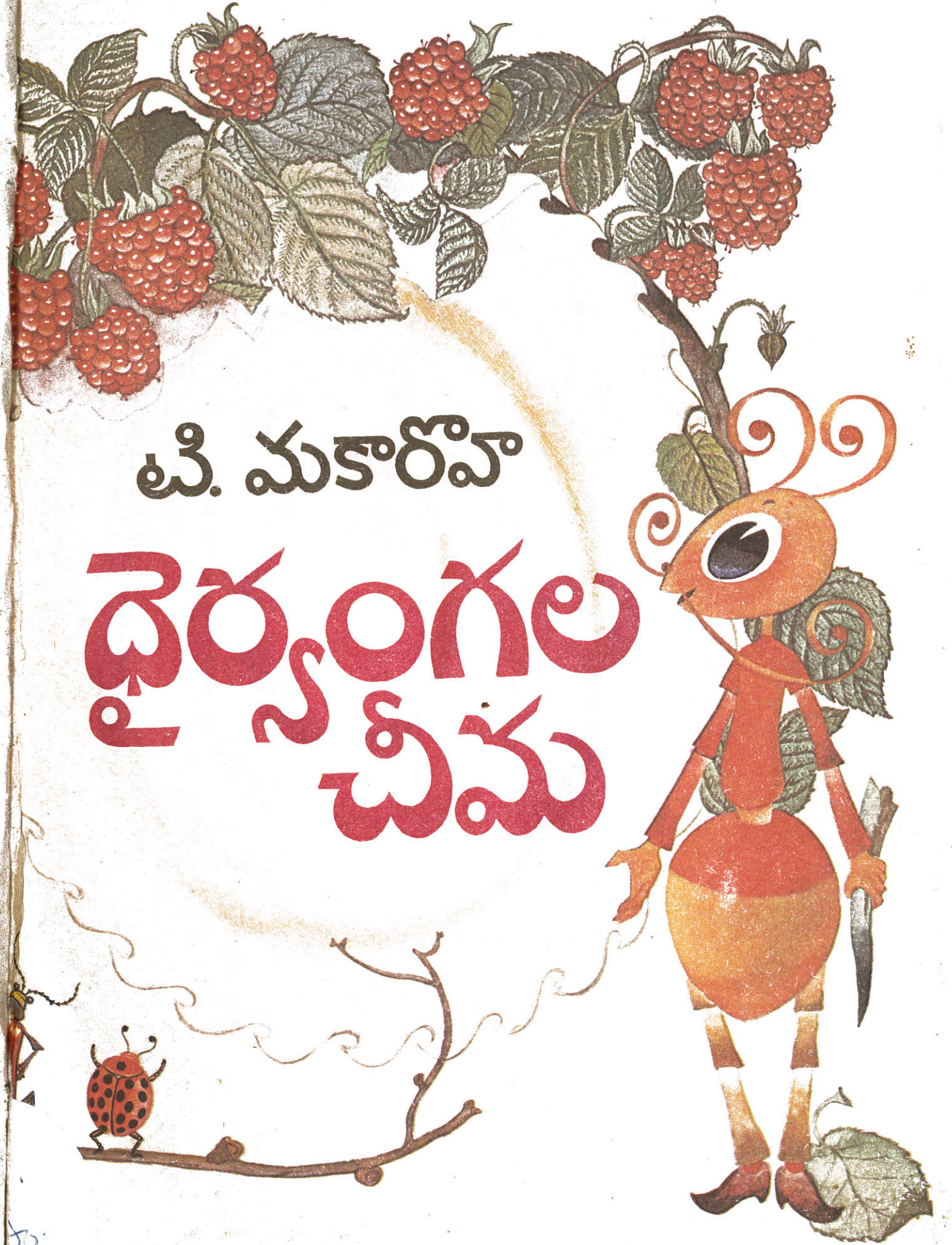
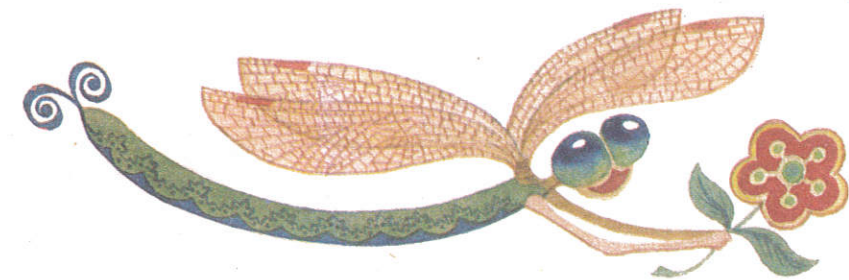

టి. మకారోహ్

ధర్మంగల చీమ

టి. మకారోవా

దైర్వ్యంగల చీమ

అద్భుత కథ

పొద్దున్నప్పుడు చీమలు చక్కటి తమ పుట్టలో హాయిగా వుంటాయి. తనకి యింకా నిద్రమగత వదలేదు. అయినా మన చీమ లేవాలి. “యా చీమల పుట్టలో యిరవై కుటుంబాలు వున్నాయి. సోమవారం నాడు నికోల్క కుటుంబం అడివిలోనుంచి ఫర్ చెట్టు ఆకుల్ని తెచ్చింది. మంగళవారం నాడు పై అంత స్తులో వున్న కుటుంబం యేదో తుక్కుని తెచ్చింది. బుధ వారం నాడేమో యెర్మోలాయ్ అడివిలోకి వెళ్లాల్సి వుండింది. గురువారం నాడు సెమ్యోన్ వెళ్లాడు తూనీగ రెక్క కోసం. కిటికీలకి అద్దాలు కావాలి. ఆ రెక్కని అద్దం లాగా వాడ తాడు. శుక్రవారం నాడు వాన కురిసినాగానీ యెవ్ గేనీ మూడు పేడు ముక్కల్ని సంపాదించాడు. లేవడానికి మహాబద్ధకంగా వున్నాగానీ నాకు మరి లేవాలి తప్పదు. యివాళ శనివారం, మా వాంతు” అనుకుంది. చీమ లేచి, కుటుంబ సభ్యుల్ని లేపడం మొదలుపెట్టింది. “లేవండ్రా! ముఖాలు కడుక్కోండి. ఫర్ చెట్ల ఆకులు లేవడానికి అడివిలోకి వెడదాం వదండి!”

ఆ రోజంతా ఆ చీమా, చీమ కుటుంబం అడివిలో పాటుపడ్డాయి. సూర్యాస్తమయం వేళప్పుడు మాత్రమే యింటి ముఖం పట్టాయి. ఆ చీమ ఆరు ఆకులు మోసితెచ్చింది. చీమ భార్య మూడు. కొడుకులకి సెల యేరు దగ్గర రెండు కర్ర ముక్కలు దొరికాయి. కూతుళ్లు ఫర్ కాయ పొప్పర భుజాలకి యెత్తుకున్నారు. కడసారి కొడుక్కుడా ఓ ఆకు యీనె మోశాడు, కడగొట్టు కూతురు యేదో పువ్వుల పుప్పొడి సంపాదించింది. ఆ రకంగా యీ చీమలన్నీ అడివిలో పచ్చగా వున్న దారిమీద ప్రయాణం సాగించాయి. తమ స్థావరం దగ్గరికి వచ్చేటప్పటికి చూస్తే వాటి యిల్లు లేదు.

“చిత్రంగా వుందే” అనుకొంది చీమ. “యిది మా చోటే, యివి మా గనగసాల మొక్కలే... కాని విశాలమైన మా యెత్తు యిల్లు - యిరవై కుటుంబాల నివాసం యెక్కడ?” అనుకుంది.

నిరాశగా ఆరు ఫర్ ఆకుల్ని నేలమీదకి జార విడిచింది. యీ చీమ పెళ్లాం కూడా పాలిపోయి తను తెచ్చిన మూడు ఆకుల్ని నేలమీద పారేసింది. కొడుకులు వణికి అలసిపోయిన తమ చేతుల్ని చాచి క్ర్ర ముక్కలు నేలమీద పడేశారు. కూతుళ్లు లుంగ చుట్టుకుపోయారు. యెంతో విచారపడి

పోయారు. ఆ బాధలో ఫర్ కాయ పాప్పర జారవిడిచారు. వున్నట్టుండి ఓ దోమ సన్నగా రోజు చెయ్యడం చీమ కుటుంబానికి వినిపించింది.

“హోయ్! చీమా, యిక్కడెందుకు నుంచున్నావ్? రోజంతా అడివిలో పాటు పడుతున్నావ్. పిల్లల్ని కులాసాగా ఆటపాటల్లో గడపనియ్యకుండా వాళ్లని లాక్కుపోయావ్. లక్క పిడతలు బదులుగా వాళ్ల చేతుల్లో యీ గుచ్చుకునే ఫర్ ఆకులు పెట్టావ్! మీ ఆవిడ్ని చూడు, మూడు ఫర్ చెట్టు ఆకుల్ని మోసి యెలా చిక్కిపోయిందో! ఆఖరికి నీ కడసారి

కొడుకు కూడా యీ పెద్ద యీనె మోసు
కొచ్చాడు! నీ కడగొట్టు కూతురు బోలెడు పుప్పొడి
తెచ్చింది! మీరు పాటు పడుతూ వుండగా మీ
చీమల పుట్ట యింకో అడవిలోకి తర్లి పోయింది.
నీకు శుభాకాంక్షలు కూడా చెప్పమనలేదు ఆ చీమలు.”

మన చీమకి యీ చిన్న దోమ చెత్త అబద్ధం
చెప్పింది. తన రెక్క కింద ఓ చిన్న ఆకుని దాచు
కుంది. దానిమీద ఆ చీమలు మన చీమకి ఈ
కింది ఉత్తరం రాశాయి.

ఆ చీమలు దోమకి ఆ ఉత్తరాన్ని యే దుర్ము
హూర్తంలో యిచ్చాయోగాని! దోమలున్నాయేం కుత్సిత
మైనవీ, దగాకోర్కూనూ — యీ విషయం అంద
రికీ తెలుసు. మరి యీ దోమా ఆ బాపతేగా. ఆ
ఉత్తరం తీసుకుని అది యెగిరి వెళ్లిపోయింది.

మన చీమ యెంత వంటరిగా వుండి పోయింది!
యిరుగు పొరుగు వాళ్లు లేరు, స్నేహితుల్లేరు,
తనకి కనీసం వర్తమానం అన్నా లేదు. కాస్తంత
మాట్లాడించి, పలకరించేవాళ్లు యెవళ్ళూ లేకుండా
తన జీవితంలో మన చీమ యెన్నడూ యింతగా
దిగులు పడలేదు. దిగులు పడడానికి తీరికేదీ? పొద్దు
పొడిచి దగ్గర్నుంచి మంచం దిగి పరిగెత్తడమేనాయె,
యిటూ అటూ తిరగడమేనాయె. హడావుడి పడ్డ
మేనాయె, పనే సరిపోయె. తమ పని చెయ్యా,
పిల్లలకి పని నేర్పా. యిక దిగులు పడడానికి తీరికేదీ!

(పియమైన పొరుగు చీమా,

కొన్ని నీరస, నిరుత్సాహభరిత కారణాలవల్ల మేము త్వరగా మా
మకాం మార్చాల్సివచ్చింది. అయినా ఆ కారణాలు గట్టివే. మేం
హడావుడిగా వున్నాం. తర్వాత మనం కలుసుకున్నప్పుడు అన్నిటిని
వివరంగా చెప్తాం. యిక్కడినుంచి కుడి వేపు తిరగ్గానే వెంటనే
యే యిబ్బంది లేకుండా మమ్మల్ని మీరు చూడవచ్చు. మూడు
నందం చీమ అడుగుల తర్వాత మీకు మూడు ఆస్టెన్ చెల్లు
కనిపిస్తాయి. అవి సగం సగం బోసిపోయి వుంటాయి. దాని దగ్గ
ర్లోనే మీకు ఒక పడిపోయిన ఫర్ వెల్లు కనిపిస్తుంది. మీ పిల్లలు
దాని జగురుకి అంటుకుపోకుండా చూసుకోవాలి, జాగ్రత్త. ఫర్
చెల్లు దాటాక మీరు మూడు టురద కయ్యలు చుట్టి రావాలి
వుంటుంది. అక్కడనే మన యిల్లు వుంది. మీ కోసం చూస్తూ
వుంటాం.

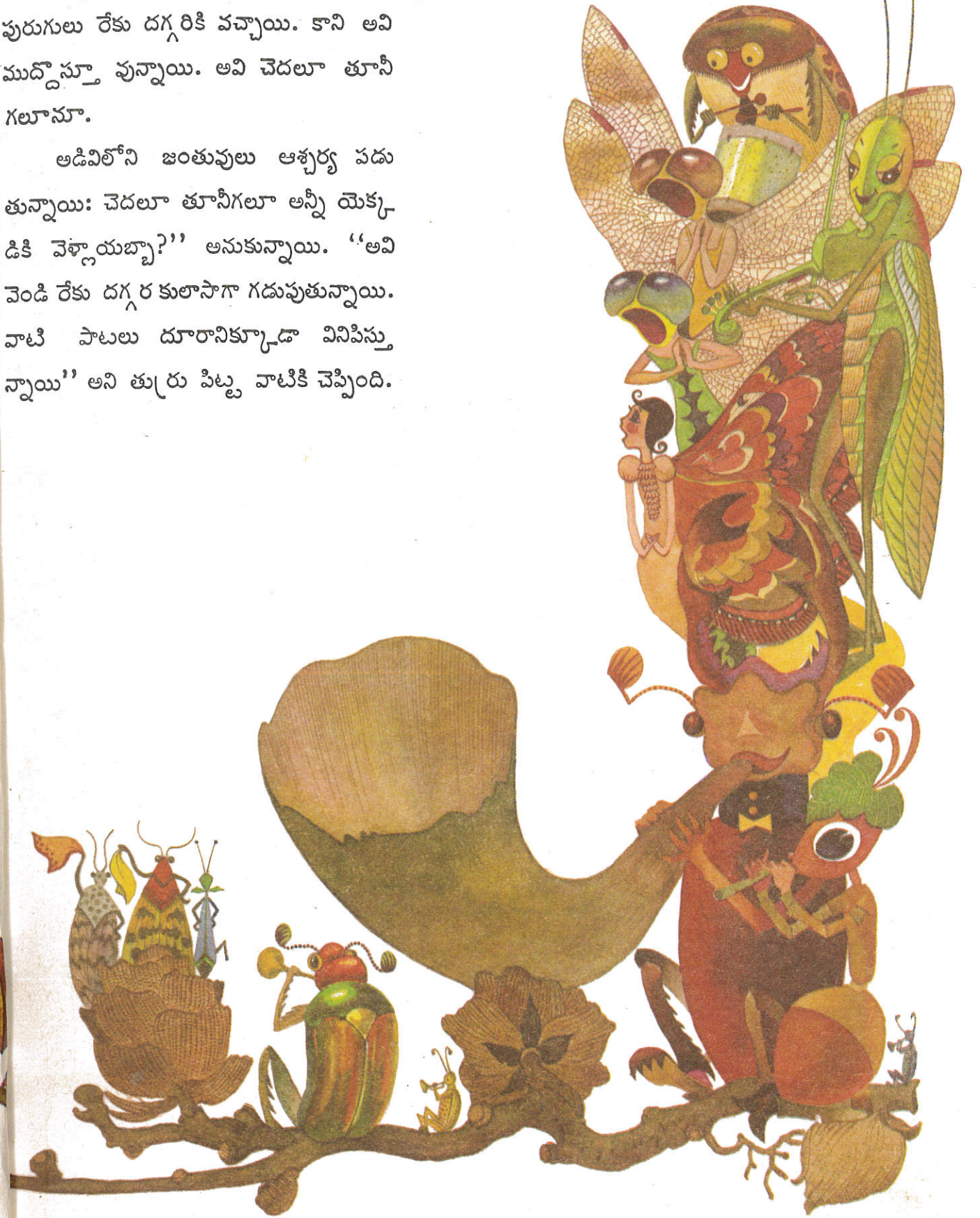

అందరికీ విన్నవం!
మిత్రులూ, చుట్టూ పక్కలూ మా యింటికి టీ పార్టీకి
రావలసిందిగా ప్రార్థన. ప్రేయమైన ఆతిథులు సాయంత్రం ఎని
మిది గంటలకి రావాలని కోరుతున్నాం.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి కొన్ని వింత
పురుగులు రేకు దగ్గరికి వచ్చాయి. కాని అవి
ముద్దోస్తూ వున్నాయి. అవి చెదలా తూనీ
గలూనూ.

అడివిలోని జంతువులు ఆశ్చర్య పడు
తున్నాయి: చెదలా తూనీగలూ అన్నీ యెక్క
డికి వెళ్లాయబ్బా?" అనుకున్నాయి. "అవి
వెండి రేకు దగ్గర కులాసాగా గడుపుతున్నాయి.
వాటి పాటలు దూరానిక్కూడా వినిపిస్తు
న్నాయి" అని తుర్రు పిట్ట వాటికి చెప్పింది.

“వరద! ప్రళయం!” అంటూ చెదలూ, తూనీగలూ
 అరిచి టీ తాగకుండానే, తెరిచిన తలుపు గుండా బయటికి
 ఎగిరిపోయాయి. మరి మన నేస్తం చీమ యీ ప్రమా
 దాన్ని నిబ్బరంగా యెదుర్కొంది. యే మాత్రమూ దిగులు
 పడలేదు. దిగులు పడాల్సిన కారణమూ దానికి లేదు.
 హాయిగా తన కుటుంబంతోటి రేకు డబ్బాలో వుంది, ఆ
 డబ్బా నీటి ప్రవాహంమీద తేలిపోయింది. దిగులు పడే
 వ్యవధి లేదు: తెల్లవారుతూనే లేచి, కొయ్య పైకి ఎక్కి
 తెరచాప విప్పి, సిబ్బందిని పిలవాలి. ఒడ్డుకి వెళ్లి ఆగాలి,
 తిండి తీర్థాలు సమకూర్చుకోవాలి. అడవులు వెతకాలి.
 యితర చీమలతో మాట్లాడాలి. తన ప్రయాణంలో
 కలిసి రమ్మని వాటిని పిలవాలి.

యేదేనా మెరిసే దాన్ని నదిలో మీరు చూశారా అనిపిస్తుంది నాకు. యెవరో
యీల వెయ్యడం వినే వుంటారు మీరు. యెవరో యెక్కణ్ణో దూరంనుంచి పాడుతు
వున్నట్టు మీకు వినిపించడం లేదా?

నాదేమో పెద్ద కుటుంబం
బంధువులూ, నేస్తాలూనూ.
యీ లోకంలో హాయిగ వుంటా!
బంధు మిత్ర పరివారంతో
సందానికి తేలుతు పోతా.
ఒడ్డుకు నే పోనేపోను,
నా పిల్లలకి యీత నేర్పుతా.
నా పేరేమో సైపాన్ కాదు,
అంద్రేయ్ కూడా కాదు.
నేనుమరికె ఒట్టి చీమను.
అతి సాదా సముద్ర చీమను!

